

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1978/2022
23.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина председника већа, Гордане Комненић, Драгана Миросављевић, Зорана Хацића и Весне Сублић, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Миловановић, адвокат из ..., против извршног дужника Националне службе за запошљавање Републике Србије, филијала Лесковац, ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу ИпВИ 535/20 од 14.06.2021. године, у седници одржаној 23.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу ИпВИ 535/20 од 14.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија извршног повериоца изјављена против решења Основног суда у Лесковцу ИпВИ 535/20 од 14.06.2021. године.

Образложење

Решењем Јавног извршитеља Ненада Гвозденовића за подручје Вишег суда у Лесковцу и Привредног суда у Лесковцу ИИ ../20 од 02.09.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је захтев извршног повериоца за накнаду трошкова, утврђени су трошкови извршног повериоца потребни ради вођења извршног поступка пред јавним извршитељем од 20.160,00 динара и одређено је спровођење извршења ради наплате утврђених трошкова извршног поступка у предмету ИИ ../20 одређених у износу као у претходном ставу. Ставом другим изреке, наложено је НБС – Одељењу за пријем, контролу и унос основа и налога - Крагујевац, да изврши пренос новчаних средстава за које је одређено извршење, са рачуна извршног дужника на рачун Јавног извршитеља Ненада Гвозденовића, као и да обавести јавног извршитеља о евентуалној немогућности извршења, све ближе описано као у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, забрањена је исплата на терет извршног дужника док напред одређено извршење не буде спроведено у целости.

Решењем Основног суда у Лесковцу ИпВИ 535/20 од 14.06.2021. године, усвојен је приговор извршног дужника, па је преиначено решење Јавног извршитеља Ненада Гвозденовића ИИ ../20 од 02.09.2020. године, у ставу првом диспозитива, тако што је делимично усвојен захтев извршног повериоца за накнаду трошкова, утврђени су трошкови извршног повериоца који су били потребни ради вођења поступка од

5.016,00 динара, одређено је спровођење извршења ради наплате утврђених трошкова извршног поступка у предмету ИИ ../20 одређених у наведеном износу, док је вишак захтева пуномоћника извршног повериоца адвоката Драгане Миловановић из ..., од досуђеног у висини од 5.016,00 динара до траженог у висини од 20.016,00 динара, одбијен као неоснован (став први изреке). У преосталом делу решење Јавног извршитеља Ненада Гвозденовића ИИ ../20 од 02.09.2020. године је остало неизмењено (став други изреке).

Против решења основног суда донетог у другом степену извршни поверилац је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Решењем Основног суда у Лесковцу ИпВИ 535/20 од 14.06.2021. године одлучено је о трошковима извршног поступка. Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији извршног повериоца као изузетној дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер су трошкови (извршног) поступка, регулисани процесним законом и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе.

На основу изнетог, применим члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу - ЗИО („Службени гласник РС“, бр. 106/15, ... 9/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Закон о извршењу и обезбеђењу, прописује да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка (члан 27. ЗИО). У извршном поступку и поступку обезбеђења сходно се примењује закон којим се уређује парнични поступак, ако овим или другим законом није другачије одређено (члан 39. истог Закона). Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против правноснажног решења донетог у извршном поступку којом се поступак правноснажно не окончава, јер се ради о решењу којим је одлучено о трошковима извршног поступка, то ревизија извршног повериоца није дозвољена.

Околност да је побијано решење преиначено у делу траженог износа, не чини ревизију дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром да ревизија изјављена против решења о трошковима поступка није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија сагласно члану 403., у вези члана 28. став 1. и 420 став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези са чланом 420 став 6.ЗПП и чланом 39. ЗИО, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић